

Lieta C-881/19**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Saņemšanas datums:**

2019. gada 4. decembris

Iesniedzējtiesa:

Krajský soud v Brně (Čehijas Republika)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 25. oktobris

Prasītāja:

Tesco Stores ČR a.s.

Atbildētāja:

Ministerstvo zemědělství

Pamatlietas priekšmets

Pamatlietā ir strīds, kurā prasītāja apstrīd atbildētājas lēmumu, kurā norādīts, ka, lietojot formulējumu “čokoládový prášek” (šokolādes pulveris) formulējuma “čokoláda v prášku” (pulverveida šokolāde) vietā, kas ir lietots Direktīvā 2000/36/EK¹, prasītāja ir laidusi tirdzniecībā pārtikas produktu, kurš ir nepietiekami vai nepareizi marķēts, tādējādi tā ir pārkāpusi atbilstošās valsts tiesību normas.

Prejudiciālais jautājums

Vai principi, kas izriet no Regulas (ES) Nr. 1169/2011 VII pielikuma E daļas 2. punkta a) apakšpunkta, ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz pārtikas produktu, kurš ir paredzēts galapatērētājam Čehijas Republikā, Direktīvas [2000/36/EK] I pielikuma A daļas 2. punkta c) apakšpunktā norādīto kombinēto sastāvdaļu, neaprakstot tās sastāvu, var norādīt produkta sastāvā tikai gadījumā, kad šis kombinētās sastāvdaļas nosaukums ir norādīts precīzi atbilstoši Direktīvas 2000/36/EK I pielikuma formulējumam čehu valodā?

Atbilstošās Eiropas Savienības tiesību normas

Regulas Nr. 1169/2011² 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 18. panta 1. un 4. punkts, VII pielikuma E daļas 2. punkta a) apakšpunkts

Direktīvas 2000/36/EK 3. panta 1. punkts un I pielikuma A daļas 2. punkta c) apakšpunkts

Atbilstošās valsts tiesību normas

Saskaņā ar Likuma Nr. 110/1997³ § 11. 2. punkta a) apakšpunkta 3. daļu uzņēmumam, kurš darbojas pārtikas tirgū, nekavējoties ir jāizņem no tālākas aprites pārtikas produkti, kas ir nepietiekami vai nepareizi marķēti.

Īss pamatlīstas faktu un tiesvedības izklāsts

- 1 2016. gada 27. maijā *Státní zemědělská a potravinářská inspekce* (Valsts lauksaimniecības un pārtikas produktu inspekcija, Čehijas Republika) [*inspektorát v Brně* (Brno nodaļa)] 1) uzdeva izņemt no tirgus prasītājas produktus⁴, jo to sastāva aprakstā tika izmantots formulējums “čokoládový prášek” (čokoládový prášek), nenorādot šīs kombinētās sastāvdaļas sastāvu, kā tas ir prasīts Regulas Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā, skatītā kopā ar 18. panta 1. un 4. punktu, un 2) aizliedza turpmāku šo produktu laišanu tirgū.
- 2 2016. gada 1. jūnijā prasītāja pārsūdzēja iepriekš minētos rīkojumus, ko sākotnēji *Státní zemědělská a potravinářská inspekce* (Valsts lauksaimniecības un pārtikas produktu inspekcija) apstiprināja 2016. gada 6. jūnijā un atcēla rīkojumus. Tomēr pēc tam *Státní zemědělská a potravinářská inspekce ústřední inspektorát* (Valsts lauksaimniecības un pārtikas produktu inspekcijas) *ústřední inspektorát* (galvenā nodaļa) ar 2017. gada 2. februāra lēmumu grozīja minēto 2016. gada 6. jūnija lēmumu, noraidot iepriekš minēto prasītājas pārsūdzību un atstājot spēkā 2016. gada 27. maija rīkojumus. Prasītājas pārsūdzība par 2017. gada 2. februāra lēmumu tika noraidīta ar atbildētājas 2017. gada 21. aprīļa lēmumu.
- 3 Par atbildētājas 2017. gada 21. aprīļa lēmumu prasītāja iesniedza sūdzību *Krajský soud v Brně* (Brno apgabaltiesa, Čehijas Republika), kas tika noraidīta ar 2019. gada 26. februāra spriedumu. Pamatojoties uz prasītājas iesniegto kasācijas sūdzību. *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa, Čehijas Republika) ar 2019. gada 11. jūlija spriedumu atcēla *Krajský soud v Brno* (Brno apgabaltiesa) 2019. gada 26. februāra spriedumu un nosūtīja lietu šai tiesai turpmākai izskatīšanai.
- 4 Tieši šajā tiesvedības posmā *Krajský soud v Brně* (Brno apgabaltiesa) uzdod Eiropas Savienības Tiesai iepriekš norādīto prejudiciālo jautājumu. Lai arī tiesai ir saistošs *Nejvyšší správní soud* tiesiskais viedoklis, tā pieņem [pamatojoties, piemēram, uz Eiropas Savienības Tiesas 2010. gada 5. oktobra spriedumu lietā

Elchinov, C-173/09, ECLI:EU:C:2010:581, un *Nejvyšší správní soud* palātas paplašinātās sastāva 2008. gada 8. jūlija lēmumu, kas publicēts ar numuru 1723/2008 *Sbírka rozhodnutí Nejvyššího správního soudu* (Augstākās administratīvās tiesas nolēmumu krājumā)], ka šis apstāklis neliedz izmantot tiesības, kuras ir noteiktas Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantā.

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

- 5 Atbildētāja uzskata, ka, tā kā Direktīvas 2000/36/EK I pielikuma A daļas 2. punkta c) apakšpunktā ir norādīts tikai nosaukums “čokolāda v prášku” (pulverveida šokolāde jeb saberzta šokolāde), nevis “čokoládový prášek” (šokolādes pulveris), attiecībā uz otro jēdzienu vienmēr ir jāapraksta, kādas sastāvdaļas tas satur.
- 6 Savukārt prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 1169/2011 VII pielikumā E daļas 2. punkta a) apakšpunktā paredzētais izņēmums ir arī piemērojams nosaukumam „čokoládový prášek” (šokolādes pulveris), jo šim nosaukumam ir tāda pati nozīme kā „čokolāda v prášku” (pulverveida šokolādei), un jēdzieni, kas ir sinonīmi, vienmēr ir jāinterpretē identiski, lai novērstu juridisko nenoteiktību. Turklāt visām Direktīvas 2000/36/EK valodu versijām ir vienāds juridiskais spēks.

Nejvyšší správní soud tiesiskais viedoklis

- 7 *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa) piekrīt prasītājam, ka nosaukuma “čokolāda v prášku” (pulverveida šokolāde) vietā tā varēja izmantot arī nosaukumu “čokoládový prášek” (šokolādes pulveris). Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgo judikatūru visām Savienības tiesību aktu valodu versijām ir vienlīdzīgs juridisks spēks (skat. Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, 1982. gada 6. oktobris, lieta *CILFIT/Ministero della Sanità*, C-283/81, ECLI:EU:C:1982:335, 18. punkts; Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, 2007. gada 19. aprīlis, lieta *Profisa*, C-63/06, ECLI:EU:C:2007:233, 13. punkts; un neseno Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, 2008. gada 13. septembris, lieta *Česká pojišťovna*, C-287/17, ECLI:EU:C:2018:707, 24. punkts). Tādēļ ir skaidri jānoraida uzskats, ka šokolādes produktu marķēšanu Čehijas Republikas teritorijā reglamentē tikai Direktīvas 2000/36/EK versija čehu valodā, bet citās dalībvalstīs to reglamentē konkrētas valsts valodas versija.
- 8 Šāds uzskats ir pretrunā gan iepriekš minētajai judikatūrai, gan it īpaši preču brīvas aprites principam, kā arī pārtikas preču komercnosaukumu saskaņošanas kā iekšējā tirgus instrumenta jēgai. Tieši uz šādiem principiem ir balstīta Direktīva 2000/36/EK (skat. 8. apsvērumu). Eiropas Savienībā ir veikta pilna šokolādes produktu komercnosaukumu saskaņošana (skat. Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, 2010. gada 25. novembris, lieta *Komisija/Itālija*, C-47/09, ECLI:EU:C:2010:714, 29. un 45. punkts), un šīs saskaņošanas jēga ir nodrošināt šokolādes produktu ražotājiem vai piegādātājiem, veicot importu no vienas dalībvalsts uz citu, iespēju izmantot informāciju, kura tiek norādīta uz to produkta

atbilstīgi Direktīvai 2000/36/EK, un šo informāciju tikai pārtulkot valodā vai valodās, kuras ir saprotamas patērētājam tajā dalībvalstī, kurā šie produkti tiks pārdoti.

- 9 Prasītāja iegādājās produktus no piegādātājiem vai ražotājiem, kas tos ražoja vai nu Vācijā, kur direktīvas vācu valodas versijā tiek izmantots nosaukums *Schokoladenpulver*, vai nu Polijā, kur direktīvas poļu valodas versijā kā sinonīmi tiek izmantoti nosaukumi *proszek czekoladowy* un *czekolada w proszku*. Prasītāja burtiski pārtulkoja čehu valodā vācu vai poļu nosaukumus kā “čokoládový prášek” un izmantoja to uz saviem produktiem. Šokolādes produktu komercnosaukumu saskaņošanas jēga ir pieļaut šādu rīcību.
- 10 Šādiem principiem pretrunā ir tāda interpretācija, saskaņā ar kuru piegādātājam vai ražotājam, pirms tas Čehijas Republikā sāktu pārdot šokolādes produktus, kas ir saražoti citā dalībvalstī, vispirms būtu jāaskaņo produkta sastāvdaļu nosaukumi ar Direktīvas 2000/36/EK čehu valodas versiju. Šāda interpretācija novestu pie secinājuma, ka Čehijas Republikas teritorijā spēkā ir tikai direktīvas čehu valodas versija, tātad šajā valstī spēkā ir kāda “Čehijas Direktīva 2000/36/EK”, kas acīmredzami būtu pretrunā komercnosaukumu saskaņošanas un direktīvas valodu versiju ekvivalences jēgai, kā arī atjaunotu situāciju, kāda pastāvēja pirms tika izveidots kopējais tirgus.
- 11 Tāpēc nevar vienkārši piekrist viedoklim, ka Direktīvas 2000/36/EK pielikuma atsevišķās valodu versijās ir uzskaitīti pārtikas produktu nosaukumi, kas ir saistoši atsevišķām dalībvalstīm. Šādas saistošās valodu versijas nav minētas Regulā Nr. 1169/2011, kuras 15. pantā 1. punktā ir tikai noteikta prasība, ka obligātā pārtikas produkta informācija ir jānorāda “valodā, ko viegli saprot patērētāji dalībvalstīs, kurās pārtikas produkts tiek tirgots”. Tas dod prasītājam iespēju izmantot importēta produkta sastāvdaļas vācu vai poļu valodas nosaukumu atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, un tikai pārtulkot to čehu valodā.
- 12 Tiesa, atsevišķās dalībvalstīs atsevišķi pārtikas produktu nosaukumi tiek plaši izmantoti un tulkošana no citām valodām varētu maldināt patērētājus. Tomēr šādā situācijā konkrēts gadījums ir skaidri jānorāda visās valodu versijās. Regulā Nr. 1169/2011 šāda iespēja ir paredzēta 17. panta 2. un 3. punktā. Direktīva 2000/36/EK šī iespēja ir izmantota attiecībā uz atsevišķu produktu īpašajiem nosaukumiem angļu valodā, norādot I pielikuma A daļas 4. punkta d) apakšpunktā nosaukuma “milk chocolate” valsts definīciju. Tomēr šis īpašais valsts noregulējums ir iekļauts nevis tikai angļu valodas versijā, bet visās direktīvas valodu versijās. Ja Čehijas Republikā būtu jālieto tikai nosaukums “čokoláda v prášku” (pulverveida šokolāde), piemēram, tāpēc, ka nosaukums “čokoládový prášek” (šokolādes pulveris) kādu iemeslu dēļ maldinātu Čehijas patērētājus, tas būtu jāneregulē līdzīgā veidā.
- 13 Iepriekš norādītais Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 14. jūnija spriedums lietā C-422/16 tikai apstiprina šo nostāju. Regulā Nr. 1308/2013⁵, par kuru bija šī lieta, Savienības likumdevējs pieņēma atšķirīgu noregulējuma metodi nekā

Direktīvā 2000/36/EK, jo šīs regulas pielikumā atsevišķiem produktiem tas skaidri norādīja komercnosaukumus, kuri katrā valstī ir jāizmanto, laižot produktus tirgū. *Krajský soud* citēja šī sprieduma 36. punktu, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas lēmumu 2010/791, kurā ir uzskaitīti Padomes Regulas Nr. 1234/2007 XII pielikuma III punkta 1. apakšpunkta otrajā daļā minētie produkti ⁶. Komisijas lēmumā ir norādīts produktu saraksts, kurā vienlaikus ir norādīti dažādi valsts nosaukumi dažādiem piena produktiem. Tomēr attiecībā uz šo sarakstu Eiropas Savienības Tiesa iepriekš minētajā šī spriedumā punktā ir norādījusi, ka tajā ir ietverti produkti, kas dalībvalstīs tiek uzskatīti par atbilstošiem Regulā Nr. 1308/2013 paredzētajiem kritērijiem to teritorijās, un ka šo produktu nosaukumi tiek lietoti saskaņā ar to tradicionālo lietojumu dažādās Savienības valodās. Tādējādi Eiropas Savienības Tiesa tikai apstiprināja, ka ir pieļaujams, ka dažādās valodās tiek izmantoti dažādi tradicionālie piena produktu nosaukumi, kas ne vienmēr viens otram ir ekvivalenti ⁷.

- 14 Tādējādi minētajā Eiropas Savienības Tiesas spriedumā ir norādīts, ka, ja, lietojot saskaņotus nosaukumus valsts valodās, ir jāņem vērā atšķirīgas lingvistiskas īpatnības un atšķirīgi vietējie tradicionālie nosaukumi, ko lieto attiecīgajā dalībvalstī, tam ir jāizriet ne vien no konkrētas tiesību akta valodu versijas attiecīgas dalībvalsts valodā, bet gan no daudzvalodu tabulas vai saraksta, kas tiek iekļauts šī tiesību akta katrā valodu versijā. Ja Francijas eksportētājs vēlētos eksportēt uz Apvienoto Karalisti produktu, kam tabulas franču daļā ir izmantots nosaukums “*crème de riz*”, tad tas šo nosaukumu nedrīkstētu pārtulkot angļu valodā kā “*rice cream*” vai “*rice spray cream*”, jo saistošo nosaukumu tabulas angļu valodas daļā šādi termini netiek norādīti.
- 15 Tādēļ prasītājam nebija pienākuma noteikt, kādi nosaukumi tiek izmantoti direktīvas versijā čehu valodā, un saskaņot sastāvdaļas nosaukumu produkta laišanai Čehijas Republikas tirgū. Pietika ar vārda pārtulkošanu čehu valodā. Tās izvēlētais apzīmējums “čokoládový prášek” (šokolādes pulveris) galu galā ir direktīvā izmantotā vācu un poļu nosaukuma burtisks ekvivalents, un nevar apgalvot, ka tas būtu nesaprotams, neviennozīmīgs vai maldinošs Čehijas patērētājam (skat. godīgas informēšanas prakses prasības, kas ir paredzētas Regulas Nr. 1169/2011 7. panta 1. un 2. punktā). Citāda pieeja nepārprotami būtu formālisms, kas nekādā veidā neveicinātu patērētāju aizsardzību, mazinātu šokolādes produktu komercnosaukumu saskaņošanas līmeni Savienības iekšējā tirgū, apdraudētu iekšējā tirgus vienmērīgu darbību šokolādes produktu jomā (skat. Regulas Nr. 1169/2011 1. panta 1. punktu) un būtu pretrunā vairākkārt citētajam Savienības tiesiskā neregulējuma valodu versiju līdzvērtības principam.
- 16 Tātad runa ir par *acte éclairé* gadījumu un tādēļ nav nepieciešams Eiropas Savienības Tiesai uzdot prejudiciālu jautājumu.

***Krajský soud v Brně* juridiskais viedoklis**

- 17 Pirmkārt, šeit analizētajam jautājumam nav piemērojama Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgā judikatūra par pretrunu starp dažādām Savienības tiesību aktu

valodu versijām risināšanu. Starp Direktīvas 2000/36/EK valodu versijām nav nekādu pretrunu⁸, un šīs versijas darbojas kā saistošs pārtikas produktu nosaukumu saraksts konkrētā oficiālajā valodā. Šāds secinājums izriet no 1) dažādu Direktīvas 2000/36/EK valodu versiju salīdzināšanas, 2) Direktīvas 2000/36/EK 3. panta 1. punktā paredzētā principa, ka I pielikumā uzskaitītie pārtikas produktu nosaukumi ir saistoši, un 3) prasības norādīt informāciju par produktu sastāvu valodā, ko viegli saprot patērētāji tajās dalībvalstīs, kurās pārtikas produkts tiek tirgots, (skat., piemēram, Regulas Nr. 1169/2011 15. panta 1. punktu).

- 18 Salīdzinot valodu versijas, ir acīmredzams, ka attiecīgajā pielikumā nepārprotami ir uzskaitīti nosaukumi, kas ir raksturīgi konkrētās dalībvalsts tirgum un ko bieži vien nav iespējams precīzi pārtulkot (piemēram, nosaukums angļu valodā “family milk chocolate” vai “vermicelli” piedeva, ko izmanto daudzās dažādās valodu versijās). Attiecībā uz “čokolāda v prášku” (pulverveida šokolādi), tas ir redzams holandiešu valodas nosaukumā “gesuikerde cacao”, kas no citu dalībvalstu patērētāju viedokļa pēc pārtulkošanas skaidri atbilstu I pielikuma A daļas 2. punkta d) apakšpunkta norādītajam produktam. Tomēr, salīdzinot valodu versijas, svarīgi ir tas, ka dažādās valodu versijās ir I pielikuma A daļas 2. punkta c) apakšpunktā norādītā produkta nosaukumam ir dažāds ekvivalentu skaits. Atsevišķās valodās tas ir viens vārds, citās – divi, bet holandiešu valodā – pat trīs. Tāpēc ir acīmredzams, ka runa nav par vienkāršu tulkojumu jeb variantiem attiecīgajā valodā, bet drīzāk par neatkarīgu saistošu nosaukumu sarakstu atsevišķās oficiālajās valodās, t.i., par noteiktu produktu nosaukumu sarakstu, kas ir paredzēts patērētājiem tajā dalībvalstī, kurā attiecīga oficiālā valoda tiek izmantota.
- 19 Pārtikas produktu saistošo nosaukumu definēšana parasti (tāpat kā konkrēti Direktīvas 2000/36/EK 3. panta 1. punktā) balstās uz diviem principiem. Pirmais ir pienākums lietot noteikto nosaukumu tikai tiem pārtikas produktiem, kas atbilst definīcijai, kura tika noteikta attiecīgajā tiesību aktā. Otrais princips ir pienākums lietot tiem pārtikas produktiem, kas atbilst definīcijai, kura ir noteikta attiecīgajā tiesību normā, tikai un vienīgi to nosaukumu, ar kuru konkrētais pārtikas produkts ir definēts šajā tiesību normā. Tieši šis otrais princips faktiski ir pretrunā *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa) juridiskajam viedoklim, jo saskaņā ar to var izmantot precīzāk nenoteiktu definētā pārtikas produkta iespējamo nosaukumu klāstu atkarībā no tā, kuru valodas versiju un kuru iespējamo tulkojuma variantu ražotājs izvēlas konkrēta pārtikas produkta marķēšanai.
- 20 Norādītā interpretācija beigu beigās rada absurdus secinājumus, jo šajā gadījumā ļoti grūti ir noteikt, kādi nosaukumi ir saistoši. Ražotājiem un pārdevējiem nav tiesību tos izmantot citiem produktiem, lai gan tiem vispār nav jāzina, ka šie nosaukumi ir saistoši. Tajā pašā laikā, ja viņi par to zina, viņi tos var izmantot kā kombinēto sastāvdaļu nosaukumus, nenorādot to sastāvu. Tomēr šajā gadījumā patērētājiem nav jāzina, ka tā ir kombinētā sastāvdaļa un kāda tieši sastāvdaļa tā ir, jo viņi nekur neatradīs tās definīciju, izņemot tad, ja, izmantojot turpmākus precīzākus vai brīvākus tulkojumus atsevišķās Savienības oficiālajās valodās, viņi

varētu atrast to Direktīvas 2000/36/EK valodas versiju, kurā šāds pārtikas produkts tiek definēts konkrētā valodā. Tas pats attiecas arī uz terminu “čokoládový prášek” (šokolādes pulveris), kura definīcijas nav direktīvas versijā čehu valodā.

- 21 Arī tad, ja ražotājs varētu lietot tikai tulkojumus no tām valodām, kurām ir īpaša saikne ar konkrētu pārtikas produktu (piemēram, produkts tika izgatavots attiecīgā dalībvalstī un izmantotās kombinētās sastāvdaļas nosaukuma tulkojums atbilst šīs valsts valodas versijai), šī iespēja būtu pretrunā prasībai norādīt patērētājiem skaidru informāciju par produkta sastāvu. Patērētājiem vispirms būtu jānosaka ražošanas vieta, jāizlasa Direktīvas 2000/36/EK attiecīgās valodas versija un jāiegūst tās tulkojums (iespējams, visi iespējamie tulkojumi). Tā kā visi produkti, kuri tiek definēti I pielikuma A daļas 2. punktā, zināmā mērā ir līdzīgi (principā tie pieder vienas kategorijas produktiem), nav pilnīgi skaidrs, vai Čehijas patērētājs, pat rūpīgi iepazīstoties ar Direktīvu 2000/36/EK, sasaistītu nosaukumu “čokoládový prášek” (šokolādes pulveris) ar produktu, kas tiek definēts kā “čokoláda v prášku” (pulverveida šokolāde) [(nevis, piemēram, ar “kakaový prášek” (kacao pulveris) vai “slazený kakaový prášek” (saldināts kacao pulveris)]. Patērētājam būtu jāveic sarežģīta un vairāku posmu analīze, lai nonāktu pie secinājuma, ka acīmredzot tas ir tāda jēdziena tulkojums, kurš ir definēts Direktīvas 2000/36/EK valodas versijā, kas nav čehu valodas versija, un iegūtu pārlicību, ka īstenībā tas tā ir. Arī ražotājiem un pārdevējiem, iespējams, nebūtu skaidrs, no kādiem iespējamajiem nosaukumiem tiem būtu jāizvairās, marķējot produktus, kas nav definēti direktīvā.
- 22 Turklāt tādu vārdu izmantošana, kas nav saistoši, maldina ne tikai iespējamu labi informētu patērētāju, bet arī tos patērētājus, kuri kaut kādu iemeslu dēļ negrasās iepazīties ar Savienības tiesību aktiem. Arī tie, kas nezina Direktīvā 2000/36/EK noteiktās definīcijas, var vismaz pieņemt, ka, kombinētās sastāvdaļas sastāva nenorādīšana konkrētam produktam, ir juridiski pamatota, turklāt tie var pieņemt, ka šis pamatojums balstās uz šīs kombinētās sastāvdaļas legālo definīciju (tas ir paredzēts Regulas Nr. 1169/2011 VII pielikuma E daļas 2. punkta a) apakšpunktā). Tomēr, ja kombinētā sastāvdaļa nav definēta (kā tas ir nosaukuma “čokoládový prášek” (šokolādes pulveris) gadījumā), tās sastāvam nav jāatbilst prasībām, kas izriet no Direktīvas 2000/36/EK I pielikuma A daļas 2. punkta c) apakšpunkta. Patērētājs, kurš pieņem, ka tas patērē pārtiku ar apstiprinātu sastāvu (t.i., kas atbilst noteiktiem kritērijiem), faktiski var patērēt pavisam citu pārtikas produktu (kuram tiesību aktos nav paredzēti nekādi kritēriji). Tāpēc prasību saglabāt saistošus nosaukumus var, protams, uzskatīt par formālisma izpausmi, taču šis formālisms nekādā ziņā nav pašmērķis.
- 23 Kacao un šokolādes produktu brīvas aprites atvieglošanu nedrīkst aplūkot tikai no ražotāja vai pārdevēja viedokļa un faktiski ierobežot patērētāja aizsardzību ar *ad hoc* izvērtēšanu, vai konkrēta produkta nosaukums ir aizstājams ar citu nosaukumu kā ekvivalentu. Ja tas būtu pietiekami, princips, kurš izriet no Direktīvas 2000/36/EK 3. panta 1. punkta, būtu lieks.

- 24 *Krajský soud* (apgabaltiesa) apstiprina savu nostāju, ka pārtikas produkta (vai, iespējams, tā sastāvdaļas), kas ir paredzēts konkrētas dalībvalsts patērētājam, marķēšanas metodē ir jāņem vērā kakao un šokolādes produktu saistošie nosaukumi, kuri ir norādīti tajā Direktīvas 2000/36 I pielikums valodas versijā, kas atbilst valodai, kura ir viegli saprotama attiecīgās dalībvalsts patērētājiem. Tādēļ pārtikas produktiem, kas ir paredzēti Čehijas Republikas patērētājiem, ir jābūt saistošiem tiem nosaukumiem, kuri ir uzskaitīti Direktīvas 2000/36/EK I pielikuma čehu valodas versijā. Tikai tad, ja tiek izmantoti šādi kombinēto sastāvdaļu nosaukumi, var piemērot principu, kas ir minēts Regulas Nr. 1169/2011 VII pielikuma E daļas 2. punkta a) apakšpunktā (proti, nenorādīt kombinētās sastāvdaļas sastāvu).
- 25 Tiesa uzskata, ka Regulas Nr. 1169/2011 17. panta 2. un 3. punktā noteiktie principi ir piemērojami tikai situācijā, kad pārtikas produktu sastāvs nav pilnībā saskaņots un Savienības līmenī nav pieņemti šo produktu saistošie nosaukumi. Šis gadījums tomēr neattiecas uz produktiem, kuri ir definēti Direktīvā 2000/36/EK, ko pierāda šīs direktīvas 3. panta 1. punkts. Tādējādi šīs direktīvas I pielikuma A daļas 4. punktā d) apakšpunktā noteiktais izņēmums nav Regulas Nr. 1169/2011 noteikumu piemērošanas piemērs, bet tikai neatkarīgs Apvienotajai Karalistei un Īrijai paredzētais izņēmums no principa, kas izriet no direktīvas 3. panta 1. punkta attiecībā uz I pielikuma A daļas 4. punkta d) apakšpunktā un 5. Punktā uzskaitītajiem produktiem.
- 26 Tas, ka nepastāv visu nosaukumu saraksts, kurš būtu vienāds visās valodu versijās (situācijā, kad saistošo nosaukumu saraksta funkciju atsevišķās oficiālajās valodās, ko lieto atsevišķās dalībvalstīs, pilda direktīvas konkrētā valodas versija), nav labākais tiesisks risinājums, bet tas nevar būt iemesls, lai pieļautu atkāpi no Direktīvas 2000/36/EK 3. panta 1. punkta un pazeminātu patērētāju aizsardzības standartu. Tiesa, šajā ziņā attiecīgais noregulējums pēc metodes atšķiras no noregulējuma, kas tika pieņemts iepriekšminētajā Komisijas Lēmumā 2010/791/ES. Tomēr šis lēmums parāda, ka Savienības pārtikas aprites tiesību aktiem nav nekas neparasts, ka katrā dalībvalstī tiek noteikti saistoši komercnosaukumi. Tāda pati likumdošanas metode, kas paredz saistošu pārtikas produktu nosaukumu noteikšanu, kā tas ir Direktīvas 2000/36/EK gadījumā, tika pieņemta, piemēram, Direktīvā 2001/113⁹, kuras katras oficiālās valodas valodu versijās ir paredzēti saistoši nosaukumi šajā direktīvā definētajiem produktiem.
- 27 Tādu pašu iemeslu dēļ iepriekšminētais Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 14. jūnija spriedums lietā C-422/16 nav piemērojams Direktīvas 2000/36/EK tiesiskajam noregulējumam, tomēr būtu jāizdara secinājumi par saistošo nosaukumu saraksta pieņemšanu atsevišķām dalībvalstīm, t.i., saistošo vārdu sinonīmu vai tulkojumu nepieļaujamību.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/36/EK (2000. gada 23. jūnijs) par kakao un šokolādes produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, turpmāk tekstā – “Direktīva 2000/36/EK”.

- ² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu, turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1169/2011”.
- ³ *Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů* (Likums Nr. 110/1997 par pārtikas un tabakas izstrādājumiem, ar ko groza un papildina atsevišķus saistītos likumus; turpmāk tekstā – “Likums Nr. 110/1997”), redakcijā, kura bija spēkā līdz 2016. gada 6. septembrim.
- ⁴ *Monte šokolādes piena deserts ar lazdu riekstiem 220 g, Monte šokolādes piena deserts 100 g un Monte šokolādes piena dzēriens ar lazdu riekstiem 200 ml.*
- ⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007, turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1308/2013”.
- ⁶ Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (“Vienotā TKO regula”), turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1234/2007”.
- ⁷ Šajā gadījumā franču valodas nosaukums “*crème de riz*” neatbilda nevienam nosaukumam angļu valodā, vai arī saraksta angļu valodas versijā netika pieminēti nekādi nosaukumi kā “*rice cream*” vai “*rice spray cream*”.
- ⁸ Turklāt *Nejvyšší správní soud* nav norādījusi tādas interpretācijas metodes, kas novērstu šo pretrunu vienveidīgas interpretācijas kontekstā.
- ⁹ Padomes Direktīva 2001/113/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz cilvēku uzturam paredzētiem augļu džemiem, želejām un marmelādēm un saldinātu kastaņu biezeni, turpmāk tekstā – “Direktīva 2001/113/EK”.